

TORONTÁI

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 240 K
Félévre 120 K
Negyedévre 60 K
Egy hóra 20 K
Egyes szám ára 80 fillér.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

Felelős szerkesztő: Dr. MARA JENŐ.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Obilítveva(Zápolya)-u. 1. Telefonszám 21.

MEGJELENIK MINDENNAP, VASÁR-
ÉS ÜNNEPNAPOK KIVÉTELVÉVEL.

Nagyhecskerek, 1920.

XLIX. évfolyam, 15. szám.

Szerda, január 21.

A gloire,

a gloire csábos muzsikája zeng végig a világon, részegítően és mámorosan és világok irányítására hivatott fejek elandolodnak ettől a gyönyörű zenétől, amely eláztatja a gondolkodás tiszta tüzeit és elhomályosítja a szem biztos látását. Hol rajzolódik ki a világra boruló sűrű ködfelleg az a hatalmas koponya, amelyben a megrendült Európa új irányításának erős koncepciója élne, hol bujkál a végtelen éjszaka feketeségében az a fénylő csillag, amely a tévelygő emberiség útjára a megváltás, az új hit sugarait hintené?

A felkelő napot valamikor a kultura szűz virányain látják meg az emberek, de ma kiábrándulva nézik az onnan érkező világosságot, amely nem a nap, az éltető nap meleg lángja, hanem a gloire hideg görögtüze, amelynek rideg fénysugarai elpusztult országrészekre és lombán heverő tetemekre világítanak rá. A világ egyik részén nevezetek koporsóit ácsolják s a másik részén a győzelem halotti torát ülik, mert a népek a maguk szervezettségében is csak olyanok, mint az egyes ember, akinek tetteit muló indulatok, gyűlölet és barátság irányítják. És egyre késik, még mindig késik a világot betöltő szózat: A halál országa után jöjjön el végre az új élet országa, nincs már ellenség, csak szerencsétlen testvérnép s önmagát emeli, önmagán segít, aki a nyomor messze idegenben lévő tanyáit új életmezőkké akarja át-szántani. Mert eleven igazság az, hogy a nyomorúság is hatalmas, mint maga az élet és hogy hétmérföldes csizmákon tud végignyargalni a világon.

Igen, az új, átfogó, egyetemes koncepció után vágyódik az emberiség, az egyre késlekedő testvéri találkozásra, arra a mély jelentőségű pillanatra, amikor a mámorban elborult szemek végre tiszta tekintetet lövelnek messze tájak felé, ahol ma a nyomor elcsöndesültnek látszó vulkánjai sötétlenek. Vajha az emberiség jótékony nemői termékeny fénybe borítanák a sötétben járó elméket, nehogy a csöndben dolgozó elmék helyett a fejlődés ösereje, ez a rettenthetetlen óriás, kopjával és karddal maga végezze el a rendcsinálás herkulési munkáját!

Az adriai kérdés rendezése.

— Törökországtól elveszik a Dardanellákat. —

Páris, jan. 19. Clemenceau, Lloyd George és Nitti átadta a múlt héten a jugoszláv delegációnak az adriai kérdés végleges rendezésére vonatkozó javaslatot, amelyet Olaszország, Franciaország és Nagybritannia elfogadott. Sándor régens visszautazott Belgrádba, hogy az egyezményt a jugoszláv kormánnyal elfogadtassa. A trónörököszt dr. Trumbics a francia határig elkísérte.

Most az entente a Dardanellák kérdésének megoldásán fáradozik. Erre színtén létrejött már egy konkrét megállapodás az entente között és ezt már közölték is a török kormánnyal, Törökországban — mint a „Newyork Herald” jelenti — az a határozat, amely szerint a Dardanellákat kivonják a török feunhatóság alól, nagy konsternációt keltett. Hivatalos körök véleménye szerint a török békedelegáció csak 2 vagy 3 emberből fog állani, akik a feltételeket átveszik és a török kormánynak továbbítják.

Aki Capablancával remisre sakkozott.

Kosztity Boris amerikai sakkmester Lasker legyőzője. — Sakkozva a világ körül! — Argentínai hadihajón. — A háboru az U. S. A.-ban. — Szimultán játék 60 partnerrel.

(Verseczi munkatársunktól.)

Kosztity Boris verseczi származású sakkmester ezidő szerint a világ első játékosai közül az egyik, hosszabb szabadságot töltött el szülővárosában. F. hó 20-án véglegesen visszautazik Amerikába, ezzel kapcsolatban szíves volt a „Torontál” számára pályajáról nyilatkozni. Még igen fiatal ember, s máris hely- és időhatározóilag oly multtal rendelkezik, mint kevés kartárs. Bejárta az egész világot, sakkozott a világ majd minden nagyobb városában, diadaldiadalra halmozott, világsengésű neve van, összekerült minden idők legnagyobb sakkistáival, Lasker, Morrison Capablancával, s ma mindössze — 34 éves.

— 1905-ben érettségiztem Verseczen, önkéntesi évetem Becsben szolgáltam le s már itt is volt alkalmam a középiskolában szorgalmasan üzőtt sakkot nyilvános versenyen, mindjárt nagy sikerrel folytatni. A K. u. k. Handelsakadémiát végezve Pestre kerültem, hol a Keleti akadémiát látogattam. Itt is egyik győzelmet a másikkra értem el. A budapesti sakkör keretében igen kellemes időt töltöttem el. Már ekkor beszéltem egy csomó nyelvet, a great deal of languages, — bocsásson meg, nagyon benn vagyok az angolban, — jó hasznát vettem én később az angolnak is, meg a többinek is.

— Hogy került ki Amerikába?

— Megakartam nézni a világot, de alaposan. Három évig Németországban, két évig Franciaországban voltam, aztán ki Amerikába! A sakk csak oly

kisérő kulcs volt. Mindenhová eljutottam, ahol nehéz volt, ott elővettem a 32 figurát s ment az ügy tovább! Már jó nevem volt s így: sakkozva a világ körül, playing chess throug the world, — ez volt a jelszó. New-Yorkban már kondícióm lett volna, de először inkább Délamerikába mentem, ott érdekesebb a levegő. Argentínai haditengerészeti szolgálatba léptem, miután meghívást kaptam egy buenos-airesi sakktanári állásra. Pár hónapos előadás után 1913-ban elindultam egy kis világgörüllő utra a „Fregatta-Sarmientó” argentínai iskolahajó fedélzetén. Mint tolmács állottam be s másfél évig ritka változatos utban volt részem.

— Volt ekkor is alkalmam sakkozni, mester?

— Na, nem igen, nem volt megfelelő partner. Aztán az út: tulságosan érdekes volt. Délafrikába hajóztunk legelőször, innét, megkerülve az egész kontinenst, Indiába. Bombay, Mudras, Kalkutta örök emlékeim. Itt sakkoztam is. Közben persze Ceylon: Colombo, az emberiség állítólagos bölcsője. Mindenesetre ha volt valaha paradicsom, akkor olyan lehetett, mint Ceylon. A regényes Hátsóindia, Rangoon, Singaport, majd a szigeteken keresztül, Szaigont érintve, China felé tartottunk. Mindenütt keresztül lehet jutni az angolnál; ahol nehezebb, ott az ember előveszi a német, olasz, holland, spanyolt, Hátsóindiában különösen a franciát, — amire épp szükség van. Monkong, az óriási Kanton, Sanghai —

ezek voltak kínai állomásaink. Azután Japán: Nagasakiban kötöttünk ki, Jokohama, a gyönyörű Tokióba is átrándultunk. A direkción most a Filippini sziget-csoport volt, Manilla, Mindanao, majd át Melanézian Ausztráliába. New-South-Walesből átmentünk a világ legérdekesebb pontjára. Tesmania sziget ez, Hobarttal. New-Zealand Wellingtonnal volt az ötödik világrész utolsó pontja, ekkor neki az óceánnak, a Nagynak. Végre Tüzföld: a Magaihaes-szoroson keresztül vissza Buenos-Ayresba. Egy nagyszerű, mindig változó és érdekes, 10 hónapig tartó világtörő ut nyerte ezzel befejezését.

— Mikor volt ez?

— 1915 tavaszán. Áprilisban azután megelégeltem Argentiniát s eleget téve az „American Chess Bulletin” meghívásának, New-Yorkba mentem. A hangulat ekkor épp igen izzó volt már Németországgal szemben. A tengeralattjáró harc megszigorítása képtelen hatást szült, hát még a „Lusitania” esete! Norvég hajón mentem Bostonig (a szövetséges flotta, még a kereskedelmi is, teljesen hadiszolgálatban állott), innen aztán, mint mondtam, New-Yorkba. A „Bulletin” meghívása értelmében egész Északamerikában felolvasásokat, demonstratív előadásokat tartottam. Washingtonból Chicagó és Salt-Lake-Cityn keresztül „Frisco”-ig (San-Franciscót becézi így az „Államok” minden lakója), sőt azután Canadáig is minden városban megfordultam évekig tartó előadásaim kapcsán.

— Ez volt főfoglalkozása?

— Oh, dehogyan. Egy igen nagy new-yorki kereskedelmi cégnél voltam ép lingvisztikus képességeimnél fogva, levelezés osztályi referens. Közben persze állandó sakk élet. New-Yorkban ez igen fejlett. Talán Oroszországot kivéve, sehol másutt a nagy világon, nem kultiválják annyira a fehér-fekete mezők művészetét, mint az államokban. Legfeljebb az angol viszonyok közelítik meg az amerikai-téren. Francia, vagy Németország hozzá sem fogható. Főcentrum a „Manhattan Chess Club” egyike a legelőkelőbb new-yorki egyleteknek, ez rendezte a versenyemet is.

— Kik élnek a nagy sakkisták közül kint?

— Capablanca, Marshall, Kupschik, az egy roppant tehetséges orosz-zsidó, Janowsky, Lasker stb. Igen sokan. Az oroszoknak a bolsevizmus nem ártott: Lasker most Berlinben van, Tarras szintén, Schlechter már régebben meghalt.

— Mily versenyei voltak, mester?

— Ez egy külön rubrika. Első nyilvános wieni versenyem a 1918-as chicagói első helyzettségig nagy az ut. Kiszedem a legérdekesebbeket.

1915-ben és 16-ban New-Yorkban hat versenyen játszottam, szereztem négy első és két második díjat, igen értékes tárgyak és jutalmakat.

1915-ben a nagy Janowskit is legyőztem, Legértékesebb diadalom a chicagói első helyezésem 18-ban, midőn magam mögött hagytam Lasker, Schowalter, Halhome és Morison internacionális bajnokokat. Ugyanekkor New-Yorkban is második díjat szereztem Capablancánál. Ez érdekes eset volt: Capablanca vagy két-három remis-vel volt előttem, összeköttem vele is, ez a játék is

remis, döntetlen maradt; végül engem fél ponttal lejjebb kvalifikáltak nála. A múlt évben 1919-ben New-Yorkban első, majd Angliában a hastingsi világmérvőzében második lettem. Figyelemreméltó, hogy mind a négy versenyt veretlenül, csak néhány remis eredménnyel játszottam végig.

— Errefelé játszott ujabban?

— Nem igen. Ha szimultánra össze bírnék szedni vagy 30 játékost, lehetne bajnokságot rendezni. Így csak *barátságosan* verem meg az elleneimet. Különbösen igaz, két hónapja Zágrábban voltam üzletileg s az ottani saktör meghívására 25 ós szimultánt játszottam. Ezekből 20-at nyertem, 5 remis maradt. Elég jók a zágrábi játékosok.

— A pestiekről mi a véleménye?

Kéri Pált 10 évi börtönre ítélték.

Ismeretes, hogy Kéri Pál, az „Az Est” volt munkatársa ellen a budapesti államügyészség büncselekmény miatt folytat eljárást. Bele van keverve a Tisza-féle gyilkosságba is, azonkívül több izgatással is van vádolva.

Kéri hatrendbeli izgatási pörét most tárgyalta a budapesti törvényszék a gyorsított eljárás szabályai szerint dr. Surgoth Gyula táblabíró elnöklésével. Izgatós cikkeket irt Kéri a Népszavába, a Pesti Hirlapba és a Szekesfehervár és Vidékébe.

— Bűnösnek érzi magát?

— Megértettem a vádat és nem vagyok bűnös — felelt a vádlott. Elmondta, hogy őt a Pesti Hiriaphoz delegálták a proletárdiktatura idején, hogy a lap a diktatura szellemében írjon. Cikkeivel ő csak a kommunizmus tulzásait akarta enyhíteni.

Az ügyész szigorú büntetést kért Kérire, aki a legfőbb oka volt szerinte annak, hogy Károlyi Mihály a hatalmat átadta a kommunistáknak és ő az egyike azoknak, akik az ország romlását, a bolsevizmust akarták.

A bíróság Kéri Pált tíz évi börtönre ítélte, amely a gyorsított eljárás szabályai szerint jogerős.

Rövid hírek.

Párisi jelentés szerint a francia kormány Lloyd Georgeot és Nittit a becsületrend nagykeresztjével tüntette ki. — Eisner Kurt bajor miniszterelnök gyilkosságát, gróf Areót halálra ítélték, de polgári jogaitól nem fosztották meg. — Prágából jelentik, hogy Hlinka páter megbetegedett és Prága mellett egy szanatórium-ban fekszik. — Londonból jelentik: A Lancaster közelében lévő állami muni-ciógyárban nagy robbanás volt, amelynek 9 halottja és sok sebesültje van. — Mint Párisból jelentik, az „Afrique” nevű nagy személyszállító gőzös megmentett 43 utasán kívül senki sem menekült meg élve a hajótörésből. Eszerint 556 ember pusztult el a katasztrófánál. — Budapestről jelentik, hogy a bíróság egyévi fogházra ítélte Varga Ferenc volt vörös őrt, aki többek között József főherceget, Lán-czy Leót és gróf Dessewffy Aurélt letartóztatta. — Berlinből jelentik, hogy Mayer dr. birodalmi pénzügyminisztert kinevezték párisi német ügyvivővé. — Bór József 35 éves szerzőmunkásitót

— Nagyon jó. Maróczy azelőtt világviszonylatban is becsülendő tehetség volt, most már persze öreg. Chlupetzky, Brájer nagyon tehetséges játékosok.

— Verseczen kívül sakkozok?

— Sok emberrel. Legjobb partnereim: Grenesarszky ur, kivel játszottam már vagy 800 partit, győzve 95% ban, dr. Milenkovits városi tanácsos, Jünker állatorvos és még néhányan.

— Mik a terveid, mester?

— Most visszatérek, megyek haza az „Államokba”, *in the States*, 6 hétre tervezem az utat: egy hét Párisban, kettő Londonban, tán játszom is utközben. A hajójegyeket is 2 héttel előre rezerválnom kell, olyan nagy a forgalom. *Good bye!*

a budapesti rendőrség letartóztatta. Bór a diktatura idején Kun Béla személyi titkára volt. Bór volt a Népszava ellen intézett támadás értelmi szerzője.

HIREK.

Temetés. Tegnap délután fél három órakor temették a részvét őszinte megnyilvánulásával *Bolesznyi Pál* vaskereskedőt, akit fiatalon ragadt el az élek sorából a gyors tüdőgyulladás. A főutcai gyászház zsufolásig megtelt gyászoló közönséggel, amely a temetőbe is kikísérte a halottat. A temetési szertartást *Kovács István* dr. plébános végezte két papos segédlettel.

Szerb-román vasuti összeköttetés a Banátban. A „Drapelul” Lugosról a következőket írja: A szerb kormány a bánati vasutösszeköttetés ügyében javaslatot tett a kolozsvári vasutigazgatóságnak. A bánati szerb és román vonalak összeköttetése eszerint a következő volna: a román vonatok Stamura-Moravicán tul egész Verseczig közlekedjenek, viszont a szerb vonatok Jaszenovai csatlakozással Buziásig fűnának. Jaszenova és Oravicza között megint a román állam tartaná fenn az összeköttetést. A szerb kormány javaslata tehát meg akarja könnyíteni a temesvár—szegedi fővonalak déli összeköttetéseit. A kolozsvári vasutigazgatóság értekezlet összehívása mellett van, melyen a két állam megbízottain kívül a vámhivatalok képviselői is részt vennének.

Jugoszlávia felé menekült Magyarországból egy szökevény. A magyarországi nyomozó hatóságok Balázska Mihály torjai születésű 37 éves esendőrfőellenőrt zendülés és lopás büntette miatt keresik. Balázska a nyomozás adatai szerint Jugoszlávia felé menekült.

Betörés. Tegnapra virradó éjjel betörték *Pajtasev János* helybeli mészáros és hentes *Nicki-utca 1. szám* alatt levő üzletébe és elvittek mintegy ötezer korona értékű borju, sertéshúst, füstölt szalonnát és egy egész bődön zsirt. A betörők álkulcsal nyitották ki a két lakattal bezárt ajtót. Ugy látszik, az Engel-féle lakatosműhelyből ellopott álkulcsokkal megkezdtek működésüket a betörők. A rendőrség megindította a nyomozást.

Öngyilkos rikkancs. Szegedről jelentik: *Kecskeméti Sándor* 15 éves újságárusfiu revolverrel szívenlőtte magát és meghalt.

Kertészi állást

keres április hó 1-ére, nős, családos műkertész, ki az összes kertészeti teendőiben teljesen jártas. : Cim:

Kovács Ödön uradalminő kertész, Temesvájköcz, Temes m.

Betörő az éléskamrában.

Nem izlett neki a befőtt, de azért elvitt pár ezer korona értékét. — Akció a betörők ellen.

— Saját tudósítónktól. —

Nagybecskerek, jan. 20.

Ugy lászik az Engel-féle lakatosműhelyből ellopott álkulcsok használatba kerültek, mert azóta egymásután történnek a városban betörések. Tegnap mint már megirtuk egy Nicki-utcai mészárosüzletet fosztottak ki, mint most értesülünk, még tegnapelőtt éjjel egy éléskamrában járt betörő. Téli időben rendszeren meg szokott szaporodni a rendőrségi krónika betörésekkel, lopásokkal, úgy látszik az idei tél, bár nem olyan hideg, mint más években, mégis sürűben termi a betörőket, akik főként az élelmiszerre, ruhaneműre pályáznak. Néhány főutcai kereskedő máris védekezési akciót indított a betörők ellen. Összeálltak többen és fizetett éjjeli őreket alkalmaznak, akik üzletük előtt föl-alá járva őrködnek. Ugy értesülünk, a főutcai kereskedők példáját most a mellék utcákban lakó kereskedők, ipar-

telep tulajdonosok is követik és szintén ilyen eredeti uton próbálják elejét venni a téli betöréseknek.

A tegnapelőtt éjjel történt betörésről tudósításunk a következő:

Demkó István vármegyeház-utcai lakásának éléskamrájába az ablak felfeszítése után ismeretlen tettes behatolt és elvitt onnan husz kiló zsírt, szalonnát, sorkát, öt pár cipőt, gyufát, szappant, befőttet mintegy 3—4000 korona értékben. Egy üveg barackbefőttet ki is lőntött a betörő, azt félig elfogyasztotta, de úgy látszik, nem szereti a barackbefőttet, mert a maradékot kiöntötte a földre. Demkóék észre is vettek valamiféle zajt úgy 11 óra tájban, a cselőd be is nyitott az éléskamrába, de semmi különösét ekkor még nem észlelt. Lehet, hogy a betörő ekkor még csak kísérletezett az utcára nyíló ablak felfeszítésével, de megzavartatván munkájában, felrehozódott a kath. templom mellé és később, hogy a Demkóházban nyugovóra tértek, újra működésbe lépett.

A rendőrség az ügyben a nyomozást bevezette.

A szerkesztő (barátságosan megveregeti a riporter vállát): Siessen, barátom, siessen.

A riporter: Egyedül a mi lapunkban lesz meg; más nem tud még róla semmit.

A szerkesztő (vidáman): Épen jókor jött ez a kis szenzáció. Ma üres lett volna a lap.

A riporter: Hát a közgazdasági cikk?

A szerkesztő: Hiszen a közönség már unja őket... Ellenben az ön háromlábú koldusasszonya! Ez pompás! Nagyszerű!

SZINHÁZ, ZENE

A Nagybecskereki Zenekedvelők Egyesületének zenekari hangversenye.

Pár hónap után ismét hallottuk a zenekedvelőket, hétfőn, január hó 19-én megtartott téli hangversenyükön. Mig az őszi hangversenyen az énekek tarkították a zenekar számait, most zongora- és hegedűhangversenyben volt alkalmuk a szólóistáknak bemutatkozni. A zenekar műsora nagyon is változatos volt: egy klasszikus Mendelssohn-nyitány, mit a szerző a nyomdászpar 400 éves jubileuma alkalmával írt; egy kamarazene az új iskolából, Farkas Ödön 3 tételes *Szerenádjá*, melyet csak a vonószenekar játszott, hol a szerzőnek néhány hangszer szerepére kellett összesűritenie a formát s ennek a súlyos feladatnak a sikerével egyidejűleg nagytekintélyűvé lett a zeneszerző feladata s végül Bayer bájos, könnyű ballott zenéje, mi inkább a népies célt szolgálta a tág keretben.

Pontban 8 és fél órakor szólalt meg Mendelssohn „Ruy Blas” nyitánya ünnepies hatalmasságával. A minden ízéig finoman kidolgozott klasszikus nyitányt úgy a fuvós, mint a vonós tagjai a zenekarnak, oly elmélyedetten hozták, hogy az utána felzúgó tapsvihar levegőjében megérhető volt vibrációja annak a ténynek, hogy megértették-e, vagy elejtették.

Ugyanazon mester zongorahangversenye *Capriccio* volt a következő szám. Steinbach Aniko az egyleti zeneiskola nagytehetségű haladó növendéke játszotta a zenekar kíséretével. A mindvégig lekötő kedves darabot sok közvetlenséggel játszotta és különösen a pasztellszerű finom helyek alapos és finom kidolgozásával ragadta meg a hallgatóság figyelmét. Első fellépte igazi nagy sikerrel végződött. Ráadásul kedvesen játszotta el Griegtől az „An den Frühling” c. kis darabját.

Farkas Ödön *Szerenádjá* a kamarastilus egyik legpeldásabb zenekari száma. A kamarazene kis eszközökkel sokat mond. Goethe nem hiába mondta Beethoven vonós kamarazenedarabjairól, hogy úgy szólnak a lélekhez, mint *pár okos ember beszéde*. A kamarastilusnak tényleg ez a helyes kifejezője. Szolid értékek jönnek számításba, a hangszer kevés, a forma átlátszó, tehát az ellenőrzés emberi támpontjai is önmaguktól adódnak. A második tétel szóló románcában, mit *Kadelburger* Ede sok érzéssel és megértéssel adott elő, olyan fájdalom nyer legszebb zenéi kifejezést, mit nagy zenekar sem is tudna megfelelően érzéketleni. A cselőd szólót dr. Steinbach Béla játszotta meleg tónusával.

Láng Imre Bériot ismert IX. hegedűhangversenyét hozta s előadása egy befejezett, kerek és stílusos elgondolásnak volt a megnyilatkozása. Wieniawski Obertass mazurkája, mint ráadás szintén sikerültnek nevezhető.

Zárószám a zenekar részéről a „Babatündér” fantázia volt, hol a kis csapangó mindenféle táncdarabok ötletes sorakoztatása szórakoz-

Lapzártakor a szerkesztőségben

Déli 12 óra. A délután megjelenő újság szerkesztője a Sajtóiroda utolsó távirataiban válogat.

A szerkesztő ilyenkor, lapzártakor szokás szerint nagyon rosszkedvű.

A riporter — kissé felénken — megérkezik.

A szerkesztő: Na, itt van végre...

A riporter: De kérem, halgassa csak meg...

A szerkesztő: Nem hallgatom semmit! Nem mondtam, hogy legkésőbb 11-re be kell jönnie? (Hangosabban): Tizenegykor, érti!... Különben mit hozott? (Átveszi a kéziratait): Betörés... Fölfordult kocsi... S hogy a buzgalmának tanujelét adja, még a kocsi számát is följegyezte... Nevetséges... Hát ez fontos? Azt hiszi, hogy ez fontos?

A riporter: De kérem...

A szerkesztő: Elég!... Megtarthatja a kéziratokat... Különben ez már minden délben így van, későn jön és semmit sem hoz... És ön soha sincs itt!

A riporter: Nem lehetek egyszerre a rendőrségnél, meg a szerkesztőségben.

A szerkesztő: Ezt nem is kívánja senki... Mondja, ki kívánja?... Nem használhatom a kéziratait. Különben is az első oldal már be van tördelve... a másodikra egy közgazdasági cikk jön, a harmadiknak a felét pedig elfoglalják a hirdetések...

A riporter (indul): Nos, jól van...

A szerkesztő: Várjon csak! Nincs semmi egyéb hire?

A riporter: De igen, van egy bűntényem.

A szerkesztő: Hm, csak nem képzeli, hogy ön miatt újra tördeltem a második oldalt, mikor olyan közgazdasági cikkem van, amelyet „Egy bankember” írt s mikor a harmadik oldal telve van hirdetésekkel. „Nagy bűntény!” Mi az a nagy bűntény?... Valami meggyilkolt asszony?

A riporter: Igen.

A szerkesztő: Már öt év óta riporter és még csak itt tart? Azt hiszi, hogy a közönség még érdeklődik az ilyen dolgok iránt?

A riporter: De ezuttal nem közönséges gyilkosságot hoztam.

A szerkesztő: Kit gyilkoltak meg? Valami előkelő hölgyet?

A riporter: Nem, hanem egy szegény öreg asszonyt, aki koldulni szokott.

A szerkesztő: Egy koldusasszony!... És ilyen semmisséggel rabolja ön az én időmet? Mi érdekes lehet ebben? Na, három sort írhat róla.

A riporter: Bocsanat, ez eddig még három sort se ér; hanem ez a gyilkosság azért mégis rendkívül érdekes...

A szerkesztő: Igen, százezer koronát találtak a szalnazsákjában, ugy-e? Köszönöm, ezt már ismerjük...

A riporter: Nem erről van szó.

A szerkesztő: Hát mi különös volt ezen a koldusasszonyon?

A riporter: Az, hogy három lába volt neki.

A szerkesztő (meglepetve): Három lába!!!

A riporter: Ez csak érdekesebb, mint valami kétfejű borju!

A szerkesztő: De nem igaz, hogy három lába volt!

A riporter: De igaz! S a gyilkosnak az a kitűnő ötlete támadt, hogy miután a koldusasszonyt szétdarabolta, egy-egy lábát abban a városrészben dobta el, amelyben az asszony koldulni szokott. Egy-egy láb jutott tehát a Gradnucának, egy az Amerikának és egy a Budzsáknak.

A szerkesztő: S ki a gyilkos?

A riporter: Még nem tudják; azt hiszik, hogy valami elzúllott hivatalnok.

A szerkesztő: De ez érdekes!... Ne legyen érdekes!... Miert nem mondta mindjárt?... Hát még mindig a régi? Még mindig harapófogóval kell önből kihuzni mindent?... Adja ide a kéziratot...

A riporter (vonakodva): Még... nem irtam meg...

A szerkesztő: Nem baj... töljön le és írja meg részletesen, ahogy csak tudja. (Csönget. A lapördelő bejön. A lapördelő): Dobja ki a közgazdasági cikket...

A tördelő: De hisz ön azt mondta, hogy...

A szerkesztő: Azt mondom, hogy dobja ki azt a cikket!... S ha kell, kidobjuk a hirdetések is...

A tördelő (megrémülve): A hirdetések!

A szerkesztő: Értette?

A tördelő (aki az ilyenhez már hozzá van szokva): Igen.

tatónak is lett a közönségnek. Különös hatása volt itt az ezermester Buday Schlagwerkernek.

Ripka Imre ig. karmester, ki minden számot vezényelt, mindvégig derekasan megállotta a helyét. Direkciója sok előnyös helyet megszerezett a közönség ovációja úgy mellette, mind a zenekar mellett indokolt is volt.

A szép, élvezetes estért Christian Jenő főrendezőt illeti az elismerés és dícséret.

Hangverseny után bál következett, melynek első keringőjét, a közönség bizalmát viszonzandó, közkívánatra a teljes szimfonikus zenekar játszotta. Igaz, hogy ilyen esetek szimfonikus hangversenyzenekaroknál a legkritikábak s ezért is kellett kiemelni, hogy a közönség bizalmát viszonzandó, volt ez a kedveskedés az egyesület részéről. A bál persze reggelig tartott. (U. L.)

Munkások!

A cukorgyár csütörtökön

f. hó 22-én reggel 6 óra-

kor kezd meg az üzemét.

137

Egy jó forgalmu

Szatócs-üzlet

más vállalkozás miatt eladó.

Cím a kiadóhivatalban. :-

141

Keresek

139

február 1-ére jobb házból való, intelligens, megbízható, 20—26 éves, németül is beszélő, keresztény :- bonnet vagy házikis asszonyt. Jó ellátás és bánásmód, 250 K fizetés. Sürgős ajánlatokat kérek, fényképpel és bizonyítványmásokkal. — Draxler Brunone földbirtokosné, Nagykikinda.

Ásvány-gépolajat,

gépzsirt (Tavotte), hengerolajat rendes és tulhevített gőzre, Diesel-motor hengerolajat, legfinomabb Diesel-olajat, ugyszinten olajat arató-gepek, kompresszor és dinamogepek részére szállit alulirott franko Pancsova vagy Belgrad. — Erdek odni lehet Pancsován LENARD HUGO urnál (Trefort-u. 2) vagy nálam

138

Weiss Vilmos Beograd, Dositijeva ulica 3.

Kávéházban, vendéglőben kérjük a

„TORONTAL“-t

Keresek megvételre

1 drb sima 6rlő hengersizéket, 1 drb 1. vagy 2-es számú „Rentabel“-t vagy ennek megfelelő gabonahámogógépet és 1 drb „Detaser“ felbontógépet.

Eladok

92

hengersizékeket, 1 drb 3. számú „Rentabel“-t, 2 drb Wörner-féle hegyezógépet, tarárt, 2-3 és 4 méteres cilindereket, felvonókat, garatokat és különféle apróbb malomberendezéshez szükséges részeket

Kulik Pál malomtulajdonos Fehértemplom

Hirdetmény.

Folyó hó 26-án reggel 9 órakor a Bóka község határában fekvő 1³/₄ kat. hold

tölgyfaerdőm fáját

kitermelésre a tuskóknak a földben hagyása mellett eladom.

Lukenich Ernő

140

kanaki lakos.

Oszwald J. fűszer- és rövidáru nagykereskedő

trg (Erzsébet-tér 4. szám, „Korona“-szállódával szemben.)

112

Ezuton ajánlja a n. b. vevőközönség figyelmébe a fenti cikkekkel dusan felszerelt, csak nagybani raktárát. :- Helybelieknek az áru házhoz szállittatik.

Tüzifa raktárról

korlátlan mennyiségben.

Vidékieknek vagontételekben azonnal

továbbit

:-

Kurländer Imre cég

Nagybecskerekén.